

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

POLJE

● Problematika naše KS in delo naše delegacije za zbor KS

KS Polje je kljub osamosvojitvi KS Novo Polje še vedno ena največjih KS v naši občini. Zaradi hitre rasti v zadnjem desetletju se je pojavila ob starih še vrsta novih problemov, nekaj velikih pa je že rešenih.

Največji problem sta pred leti predstavljala oskrba z vodo in samopostrežna trgovina; oboje je zdaj dovolj dobro rešeno. Pomembne pridobitve zadnjih let so še nov sodoben objekt pošte, milice in banke, obnovljeni športni dom, preurejeni prostori KS, sodobna mesarija, večje število telefonskih priključkov, pločniki vzdolž Zaloške in Zadobrovske ceste ter trgovina s tekstilom.

Aktualna odprta vprašanja pa so predvsem v zvezi s komunalno in osnovnim šolstvom ter z neustreznostjo šolskega sistema.

Novi republiški zakoni resno posegajo v razvojne načrte KS, saj predvidevajo hitrejšo nadaljnjo gradnjo v servisni coni (severno od Zaloške ceste v smeri proti Ljubljani) in okoli (nove) osnovne šole, zaradi česar se verjetno zmanjšujejo in odmikajo tudi nekatere možnosti za izboljšanje komunalnega in splošnega bivalnega standarda.

Velik del Polja še nima kanalizacije, del pa ima šibak in dotrajan vodovod. Šibke točke so še pločniki, javna razsvetljava, gostinstvo, športni objekt in zelenice.

Resen problem je stara osnovna šola, v kateri so nižji oddelki. Objekt ne ustreza več današnjim potrebam in ne omogoča kvalitetnega izvajanja učnega programa, praktično nemogoč pa je v šoli tudi pouk telesne vzgoje. Telovalnice pri tem objektu baje niti ni možno zgraditi.

Več nedorečenih zadev je v zvezi s kmetijstvom. Manjka tudi primernih možnosti (prostorskih in organizacijskih) za delovanje mladine po končani osnovni šoli. Pri urejanju najrazličnejših razvojnih, komunalnih in drugih zadev naleti KS največkrat na problem financiranja. Znanе usmeritve za financiranje KS ne omogočajo ambicioznejšega lotevanja stvari. Ker v Polju ni močnejše gosodarske dejavnosti, praktično tudi ni možnosti, da bi ob naslonitvi na gospodarske organizacije hitreje reševali skupne zadeve okrog urejanja KS. Pričakovanja in prizadevanja so zato predvsem usmerjena k sisom, ljubljanskemu samoprispevku in k skupščini občine, še posebno na podlagi sprejetega koncepta o izenačevanju možnosti na področju družbenih dejavnosti in komunalnega standarda vseh ljubljanskih občin. Da pa smo krajanje Polja vedno pripravljeni sodelovati s svojim delom in sredstvi, je verjetno že dobro znano.

Družbenopolitično življenje je dokaj razgibano, vendar se čuti, da je KS zelo velika in da je zato posamezni krajan od upravljanja

Marjan Gostinčar

v KS precej odmaknjen. Vse bolj pa se širi delovanje športnih in drugih društev, ki se uveljavljajo kot pomemben povezovalni dejavnik.

Pri nastopanju v zboru KS smo bili precej angažirani. Pri tem je delegacija vedno temeljito pretehtala posamezno zadevo in se oglašala v skupščini le tedaj, ko je menila, da gre za resnično pomemben prispevek. Seveda posveča delegacija nekoliko večjo pozornost tistim zadevam iz dnevnih redov zbora, ki so v posebnem interesu naše KS, ob tem pa odgovorno pretehta in se opredeli tudi v zvezi z zadevami širšega pomena.

Temeljna delegacija za zbor KS občinske skupščine si je v devetih letih že dodobra izoblikovala svoj način dela v sodelovanju z drugimi dejavniki. Delegacija tesneje sodeluje s svetom KS, s komunalno komisijo, s tajnistvom KS, občasno po potrebi pa tudi s skupščino KS, z družbenopolitičnimi organizacijami in drugimi dejavniki. Ugotavljamo, da smo imeli v vseh dosedanjih delegacijah kar dobro izbran sestav, ki je dobro poznal razmere na različnih področjih življenja v KS, pa tudi širše. To je delegaciji pomembno lajšalo presojo in opredeljevanje v zvezi z odločanjem v občinski skupščini. Po potrebi delegacija vabi na svoje seje predstavnike drugih dejavnikov v KS, v katerih delovno področje spada posamezna tematika, oziroma so zanj zainteresirani.

Z delegacijami sosednjih KS neposredno nismo sodelovali, ker pač nismo obravnavali nobene zelo pomembne skupne zadeve, ki bi tako sodelovanje delegacij narekovalo, ali pa so zadevo predhodno skupno rešili, oziroma obravnavali že drugi dejavniki KS.

V delegaciji si prizadevamo najti in izkoriščati učinkovite oblike sodelovanja, ki bi omogočile dobro poznati razmere, potrebe, želje in možnosti ob znanih obremenitvah delegatov, ki so kot u uveljavljeni družbenopolitični delavci že tako zelo o močno časovno obremenjeni.

Neposreden stik z volivci ima delegacija prek vsakodnevne aktivnosti delegatov v življenju KS, pa tudi na zborih krajanov in ob raznih manifestacijah. Pomembne informacije dobiva delegacija tudi posredno prek drugih dejavnikov v KS, Utripu v KS pač skušamo prisluhniti.

MARJAN GOSTINČAR

● Nova prodajalna tekstila

Od kar je v Polju zrasla nova samopostrežna trgovina in so stare Mercatorjeve prodajalne, v kateri je bilo mogoče kupiti tudi tekstilne izdelke, spremenili v discount, so se morali krajanje Polja in bližnje okolice po tovrstnih nakupih odpraviti kar v mesto. Zdaj pa teh zagat ne bo več.

Delovna organizacija Tekstil, tozdar Maloprodaja, je namreč 12. aprila v nekdanjih prostorih pošte, Polje 12, uredila trgovino, imenovano Urh, v kateri je mogoče kupiti žensko metrsko blago, trikotažo, moške srajce, ženske bluze in komplete, vse za otroke, volno za ročno pletenje, nogavice, drobne tekstilne izdelke (šivanke, zadržge, sukance) in še kaj. Trgovina je odprta vsak dan od osme ure zjutraj do pol osme zvečer, ob sobotah pa do štirinajste ure.

Besedilo in slika: Darja Juvan

SOTOČJE

● Postopek sprejema otrok v VVO

Postopek sprejema otrok v VVO je posebno zahteven tam, kjer je prisilcev več, kot je prostih mest. Koga sprejeti in koga odkloniti? Kljub pravilniku je problem tako po mnenju staršev kot sprejemnih komisij in VVO neustrezno reševan.

Zato bomo predlagali, praktično preizkusili (v VVO Otona Župančiča in VVO Koseze) in ovrednotili nov postopek sprejema otrok v VVO.

Z njim pričakujemo objektivnejše delo sprejemnih komisij, poenoteno in temeljito zbiranje informacij, poenotena merila (operativno obdelavo kriterijev

sprejema), zasledovanje večkratnih prijav v različne VVO, računalniško podporo postopka, učinkovitejšo in bolj poenostavljeno delovanje vseh dejavnikov pri sprejemanju.

Rezultat bo sistematično obdelan in organiziran postopek sprejema otrok v VVO (kriteriji, vprašalnik itd.), ki ga bomo nato preoblikovali v predlog novega pravilnika.

Delo bo opravila osemčlanska interdisciplinarna delovna skupina. Predvideni rok je dve leti. Potrebna finančna sredstva znašajo v celoti 600.000 din, letno torej 300.000 din.

Vodja delovne skupine
mag. VLADISLAV RAJKOVIČ

KS Dušana Kvedra-Tomaža

● Naš krajevni praznik

Letos smo drugič praznovali naš praznik, posvečen velikemu revolucionarju in narodnemu heroju Dušanu Kvedru-Tomažu.

Proslava je bila v jedilnici nove šole Jožeta Moškriča. Po pozdravnem nagovoru predsednika sveta KS je mešani pevski zbor zapel Internacionalo. Predsednik skupščine KS inž. Danilo Širnik je nato spregovoril o dosedanjem delu v KS, o nalogah in težavah, s katerimi se srečuje KS. Gre namreč za novo naselje in tretjo največjo KS v občini. Nimamo še urejene infrastrukture. Manjkajo nam še ambulanta, pošta, družbeni prostori, dober gostinski lokal... Res pa je, da smo v zadnjem času mnogo pridobili. Odprta je bila prepotrebna samopostrežna trgovina Emona center. Iz samoprispevka krajanov je v teku sadna prizidka k novi šoli in nov vrtec. Po končanih delih bo lahko uveden celodnevni pouk. Predsednik skupščine KS je svoj govor končal z besedami: »Le z napori, tovarištvom in sodelovanjem vseh krajanov bomo uspeli rešiti vse težke

naloge, ki stojijo pred nami. Seveda pa bomo morali pri tem upoštevati tudi finančne možnosti.«

Delegacija, sestavljena iz predstavnikov ZB, SZDL, ZMS in pionirjev, je nato odnesla venec na grob pokojnega Dušana Kvedra. Predsednik ZB je ob tej priliki izročil priznanje Lojzetu Kapšu za dolgoletno aktivno delo v tej organizaciji in visok življenjski jubilej.

Kulturni program je bil popestren z odličnim izvajanjem domovinskega recitativa, petjem šolske mladine in pesmimi mešanega pevskega zbora Nove Jarše.

V lepo okrašeni jedilnici je bila pripravljena tudi razstava o življenju in delu Dušana Kvedra, ki so si jo gostje z zanimanjem ogledali. Po končanem programu je bila skromna zakuska, med katero je mešani pevski zbor Nove Jarše s petjem partizanskih in narodnih pesmi pritegnil udeležence v veselo razpoloženje. Z željo: »Drugo leto na svidenje!« so se krajanje razšli na svoje domove. BK

● Volitve v krajevnih organizacijah RK

Nova vodstva krajevnih organizacij Rdečega križa so se konstruirale že v več KS.

Dne 21. marca v KS Hrušica-Fužine: predsednica Marija Jevšjak, sekretarka Milena Martinc, blagajničarka Marija Janša, članice Polonca Omahen, Sonja Hočevar, Mira Vrhovec, Mojca Breskvar, Minka Pogarčar, Marjanca Završnik in Helena Završnik.

Dne 23. marca v KS Besnica: predsednica Cvetka Križaj, sekretarka Bojčenka Bobnar, blagajničarka Nada Kravcar, članice in član Marija Žagar, Marija Židan, Silva Jarc, Marina Jerlah in Alojz Možina.

Dne 30. marca v KS Dušana Kvedra-Tomaža: predsednica Vida Glešič, namestnica predsednice Darka Tomše, sekretarka Pavla Podgornik, blagajničarka Djurdijina Bernetič, članice pa Zagorka Brenko, Mira Ivankovič, Jožefa Kapš, Vera Strajnar, Marija Šiftar, Marija Žagar, Emilija Belej in Marjana Znidarič.

Dne 6. aprila v KS Jožeta Moškriča-Cirila: predsednik Ivan Prebil,

namestnica predsednika Antonija Abina, sekretarka Ljudmila Valič, blagajničarka Albina Jerlečič, članice pa Darja Lenič, Ljuba Kosmač, Marija Naglič, Ivanka Jakšič in Marjana Fujan.

Dne 11. aprila v Senožetih: pred-

sednica Ivanka Peterka, sekretarka Jožica Bakovnik, blagajničarka Francka Nolimil, članice pa Veronika Oblak, Marija Gričar, Joža Dragar in Cveta Kokalj.

J.P.

● IZ OBČINSKE ORGANIZACIJE RK

30 let anonimne množičnosti

Letos poteka trideset let našega prostovoljnega, anonimnega in brezplačnega krvodajalstva, ki je med edinstvenimi akcijami na svetu. To je primer nesebične pomoči, resnične solidarnosti do ljudi, ki jim življenje prekrizata ali nesreča ali bolezen. Med krvodajalci je mnogo ljudi, ki so po več desetkrat darovali kri in s svojim zgledom pritegnili v svoje vrste tudi druge. Krvodajalstvo je postalo množično gibanje, ki ga vodi visoka socialistična zavest in morala, organizirajo pa ga člani in organizacije RK. Skupine ljudi, ki se vsak dan zgrinjajo v zavod za transfuzijo, so namreč vsakič nov dokaz tudi dobrega dela agitatorjev RK.

Sedla sva za mizo. Na eno stran jaz s papirjem in svinčnikom, na drugo prileten, čvrst mož, ki so se mu leta neizbrisno začrtala v obraz: Bogdan Twrdy, ključavničar iz Saturnusa.

Kaj kmalu je postal zgovoren. Nizal je misli, segal v leta nazaj in pripovedoval, da sem komajda vse sproti beležil. »Osemindeset let bom napolnil letos, zdrav sem kot dren in nič me ne ovira, da ne bi dajal krvi. Prvič je bilo leta 1948, ko sem bil pri vojakih. Potem sem se oženil in ko je žena rodila, je bilo potrebno otroku zamenjati vso kri. Javili so se krvodajalci in ta njihova človečnost mi je šla tako do srca, da sem se tudi

sam vključil mednje. Od leta 1953 redno dajem kri in sredi februarja letos sem jo dal 116.«

Predahnil je. Jaz pa sem se ob tej številki zamislil. Gre za nek nenavaden dosežek, za potrjevanje samega sebe, za neko posebno ambicijo? Ne, prej bi lahko rekli za zgled sodelavcev in v Saturnusu, kjer še vedno agitira in s svojim osebnim delom pridobiva nove in nove mlade ljudi za to humanost.

»V naši družini smo vsi krvodajalci,« je nadaljeval. »Prejšnja leta je dajala kri tudi žena, ki pa je zdaj bolehná; in tudi hči. Ni pa le to polnilo mojega življenja. Vsa ta leta sem

MOSTE

● Urejen hodnik — ne parkirišče

Med trgovino Mercator in stanovanjskim blokom Rojčeva 16 so delavci Komunalnega podjetja Ljubljana izkoristili lepe pomladne dni in uredili tamkajšnje zemljišče. Končana je klančina za invalide, zgrajene so stopnice in oporni zidovi za hortikulturno ureditev. Velja opozoriti, da je z asfaltno prevleko končno urejen hodnik med zgornjo in spodnjo klančino za pešce in torej ves ta del ni namenjen parkiranju kakršnihkoli vozil — razen ustavljanju tovornjakov ob dostavi v trgovino. Dela so veljala ok. 2.830.000 din.

ZADOBROVA-SNEBERJE

Dne 18. marca so se zbrali na svoji letni konferenci člani naše KO ZB NOV. Izčrpano je poročal o delu organizacije njen predsednik Stane Bobnar. V svojem poročilu se je najprej dotaknil mednarodnega položaja v svetu, nato pa prešel na razvejano aktivno delovanje članov in organizacije kot celote. Borci se vključujejo v stabilizacijska prizadevanja naše družbe, v prostovoljno delo na terenu, v delo ZK naše KS, idejno usmerjajo delo med mladimi v organih KS, skupščini in delegaciji za SIS.

Preteklost kraja je zelo pestra. Krajanje nimajo pregleda nad gradivom iz NOB. Več hiš bi morali še obeležiti kot pomembne točke medvojne revolucionarne in medvojne narodnoosvobodilnega gibanja. Spominska obeležja so vzdrževana, bolje pa bi moral biti urejen spomenik pri mostu čez Savo.

Tajniško poročilo je podala dolgoletna aktivna tajnica KO ZB Tončka Kokelj. Organizacija šteje 159 članov; lani je umrlo 8 članov. S praporom se KO ZB udeležuje praznov v občini in zunaj nje. Na izletu v Bazovico so se člani poklonili spomenu bazoviških žrtvev, obiskali so tudi spomenik Prekomorskih brigad v Ilirski Bistrici. Za spomenik pri zadružnem domu v Zadobrovi še vedno skrbita Tone Rozman in Jožica Snoj, ki redno prinašata sveže cvetje.

Blagajniško poročilo je podal Franjo Kos. Predsedujoči Jaki Dimnik se je vsem zahvalil za trud. S konference so dr. Jožetu Rusu poslali pozdravno pismo in mu čestitali za visoki življenjski jubilej. Leta 1937 bi moral tovariš Rus obsoediti Staneta Bobnarja, Leopolda Mačka in druge zaradi sodelovanja v stavki. A oprosil jih je, da niso bili krivi za to dejanje.

IVAN KOS

26. in 27. marca je naše društvo upokojencev Zadobrova — Sneberje priredilo v zadružnem domu razstavo ročnih del. Razstavljal je 36 članic in tudi članov našega društva. In prijeto smo bili presenečeni.

Množica ljudi, ki si je z zanimanjem ogledala razstavljene izdelke, nas je s pohvalnimi in bodrilnimi besedami ter zapisi dobesedno navduševala. Navdušili so nas mladi, ki so po ogledu naše razstave izjavljali, da bi tudi oni radi znali kaj takega, navduševali so nas zapisi: Prenašajte svoje znanje na mladino! To je bilo plačilo za naše brezštevilne ure, ki so pričarale umetnine in pustile sledi tudi v razstavnih prostorih. To je bil »naš praznik«, praznik vseh 36 razstavljalcev in vseh, drugih, ki so nam plemenito pomagali pri organiziranju in pripravljanju razstave.

Cilj članov našega društva je predvsem, da si olepšamo dneve naše življenjske jeseni. Ta razstava je bila eden lepih dni te jeseni. In še nekaj — poštenost in delavnost imata še vedno svojo ceno!

Naj se v imenu vseh, ki pridno sodelujejo pri našem društvu, zahvalim vsem obiskovalcem, saj sta nam dali podporo, priznanje in spodbudo za nadaljnje delo, pa najsi bo ustno ali z zapisi v knjigi vtisov, ki so enkratni in v ponos našemu društvu!

Obljubljam, da bomo po svojih močeh prenašali svoje znanje na mladino, in upamo, da bomo še kaj napravili, saj je v nas dosti pripravljenosti.

Zamislila sem se ob zapisu likovnice Gavrilove iz Novega Polja in ga povzemam, ker se mi je globoko vtisnil v srce in je to najlepši dar našemu društvu: »Lepo je, da niste upokojili svojih rok, pridnosti in vedrega duha. Ste živa reklama za parolo Dodajmo življenje letom! Znali ste ga dodati. Tak rod ne sme izumreti!«

ANICA ANŽUR

delal, ob prostem času pa sem rad hodil po planinah in brcal žogo. Tudi nogometni sodnik sem bil — več kot deset let. Zdaj sem invalid, nagajajo mi noge, pa včasih le še zaidem na kako tekmo ali pa se poigram z vnuki.«

Potem je beseda spet nanesla na delo, na njegov Saturnus in spet sva bila pri krvodajalstvu: »Aktiv RK v Saturnusu je zelo delaven. Imamo dobrega predsednika, Lada Slaka, zna delati z ljudmi in pri spodbujanju mladih mu rad priskočim na pomoč. Okoli 600 nas je v Saturnusu krvodajalcev in odziv bi bil še večji, če bi se teh akcij udeleževali tudi strokovnjaki. Žal je včasih tudi obratno, da plan, produktivnost, proizvodnja ljudi, ki so pripravljeni iti na odvzem krvi, zadržijo za stroji. Začuda je med krvodajalci največ neposrednih proizvajalcev in le malo tistih iz skupnih služb ali vodstvenih in vodilnih delavcev.«

Pogovor je bil skoraj že pri kraju. Pa mi je še povedal, da je bil večkrat odklikovan, da doma hrani domača in tuja priznanja, plakete in odličja.

Upravičeno je lahko ponosen nanje. Dajanje krvi, to najplemenitejše človekoljubno dejanje, ga je resnično prevzelo.

Odhajal je, opirajoč se na palico, njegovo sedanjost zvesto spremljevalko. Gledal sem za njim in vedel sem, da se še srečava.

JOŽE PRAPROTNİK

Bogdan Twrdy

Tovariš srednjih let, ekonomist, že od leta 1959 redno daje kri: »Včasih sem hodil s kolektivom, kjer delam, zdaj pa sem jim že nekaj let na voljo vsakokrat, ko rabijo kri za srčne operacije. Zdrav sem in vedno se po odzemu dobro počutim. Kolikokrat sem daroval kri? Ne vem, nimam pojma. Morda petdesetkrat? Ne štejem, saj to sploh ni pomembno.«